

Sygn. akt: I C 483/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Jolanta Dubińska - Francke
Protokolant:	sekretarka Katarzyna Cieślukowska

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2017 r. w Augustowie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. R.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I.

Zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda A. R. tytułem zadośćuczynienia kwotę 11.000,00 zł (jedenaście tysięcy złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 02.08.2016r. do dnia zapłaty.

II.

Zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda A. R. kwotę 6.184,00 zł (sześć tysięcy sto osiemdziesiąt cztery złote 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 4.834,00 zł (cztery tysiące osiemset trzydzieści cztery złote 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

III.

Zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Augustowie) kwotę 106,92 zł (sto sześć złotych 92/100) tytułem brakującej zaliczki na opinię biegłego.

IV.

Ustala odpowiedzialność pozwanego (...) S.A. w S. na przyszłość za skutki wypadku, któremu uległ powód A. R. w zdarzeniu w dniu 20.06.2016r.

Sygn. akt I C 483/16

UZASADNIENIE

Powód A. R. wystąpił przeciwko (...) S.A. w S. z pozwem o zapłatę kwoty 11.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za ból, krzywdę i cierpienie będące następstwem zdarzenia z dnia 20.06.2016 r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 02.08.2016 r. do dnia zapłaty, a także ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej wobec powoda na przyszłość w związku z przedmiotowym zdarzeniem. Domagał się również zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pełnomocnik powoda podniósł, iż w dniu 20.06.2016 r. powód A. R. został poszkodowany w wypadku komunikacyjnym. Sprawca wypadku, M. S., kierująca pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...) naruszyła przepisy ruchu drogowego w ten sposób, że nie zachowała należytej ostrożności, zjechała na przeciwny pas ruchu i doprowadziła do zderzenia czołowego z samochodem marki V. (...) o nr rej. (...), którego pasażerem był powód. Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie OC w pozwanym (...) S.A. w S.. Bezpośrednio po wypadku powód został przewieziony do (...) w A., gdzie był hospitalizowany w dniach 20-21 czerwca 2016 r. Na miejscu u powoda zastosowano leczenie w postaci: udzielenia porady lekarskiej, badania fizykalnego, badania RTG kończyny górnej prawej oraz nastawienia złamanej kończyny. Powoda wypisano z zaleceniami utrzymywania opatrunku gipsowego kończyny górnej prawej, zachowania spoczynkowego trybu życia szczególnie w trakcie przebywania na zwolnieniu lekarskim, zażywania leków przeciwbólowych. Z uwagi na uciskający nerw, który uniemożliwia powodowi prawidłowe funkcjonowanie dłoni, a w szczególności trzech palców ręki, powód zmuszony będzie podjąć dalsze leczenie chirurgiczne, celem usprawnienia funkcji dłoni. W związku z doznanymi obrażeniami powód nie może powrócić do pełnej sprawności fizycznej. Obecnie nie jest w stanie swobodnie poruszać prawą kończyną górną, co utrudnia a wręcz uniemożliwia powodowi wykonywanie podstawowych czynności życia codziennego, które wymagają zaangażowania prawej ręki. W związku z tym powód jest zmuszony do korzystania z pomocy osób trzecich, co dodatkowo wpływa na rodzaj i wielkość poniesionej szkody. Pełnomocnik powoda wskazał, iż do dnia dzisiejszego u powoda utrzymują się konsekwencje zdrowotne w związku z tym zdarzeniem oraz pogorszeniu uległa jego kondycja psychiczna.

Strona pozwana przejęła odpowiedzialność za szkodę i przyznała powodowi zadośćuczynienie w kwocie 5.000,00 zł. Jednakże pełnomocnik powoda podniósł, iż powyższa kwota nie jest adekwatna do stopnia krzywdy jakiej doznał powód, wskazując, że współmierną rekompensatą jest kwota 11.000,00 zł.

W odpowiedzi na pozew, pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, albowiem roszczenie powoda z tytułu zadośćuczynienia jest rażąco wygórowane i nie znajduje podstaw w stanie faktycznym sprawy. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyjął swoją odpowiedzialność za zdarzenie i ustalił bezsporną kwotę zadośćuczynienia w wysokości 5.000,00 zł. Wskazana kwota została ustalona w oparciu o przedłożoną dokumentację medyczną według opinii lekarza orzecznika w stanie niezakończonego leczenia, wnioskując od powoda o dalszą dokumentację medyczną i ustalając badanie końcowe na wrzesień 2016 r. Zatem, w toku postępowania likwidacyjnego powód otrzymał odpowiednie zadośćuczynienie za doznaną krzywdę. Przy wypłacie zadośćuczynienia pozwany wziął pod uwagę długotrwałość i nasilenie dolegliwości bólowych, rozmiar kalectwa, trwałość następstw zdarzenia oraz ich konsekwencje w życiu prywatnym i społecznym.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 20.06.2016 r. w miejscowości B., powód A. R. został poszkodowany w związku ze zdarzeniem komunikacyjnym i doznał złamania bliższego końca kości promieniowej prawej. Powodowi przebywającemu na Oddziale Urazowo-Ortopedycznym wykonano zamkniętą repozycję złamania, kończynę unieruchomiono w opatrunku gipsowym przedramiennym na okres 6 tygodni. Powód przebywał na zwolnieniu lekarskim ok. 3 miesiące. W październiku 2016 r. był operowany z powodu zespołu cieśni kanału nadgarstka prawego (dowód: dokumentacja medyczna k. 17-20, 136-142 akt).

Sprawca przedmiotowego zdarzenia drogowego posiadał ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. w S.. Przedmiotowe towarzystwo przyznało powodowi kwotę 5.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia (dowód: akta szkody CA20/73925/16 k. 52 akt). Przedmiotowa okoliczność pozostaje bezsporna pomiędzy stronami.

Z wyjaśnień informacyjnych złożonych przez powoda A. R. (k. 127v-128 akt) wynika, iż w dniu 20.06.2016 r. poruszając się samochodem, w drodze do pracy jako pasażer, uczestniczył w wypadku komunikacyjnym. Podkreślił, iż skutek uderzenia chwilowo stracił przytomność. Następnie przewieziono do szpitala, w którym powód przebywał przez jeden dzień. Podkreślił, iż doznał złamania kości w nadgarstku prawej ręki. Założono opatrunek gipsowy na okres 6 tygodni. Podkreślił, iż łącznie przebywał na zwolnieniu lekarskim przez okres około 3 miesiące. Już w chwili noszenia opatrunku gipsowego, powód zauważył brak czucia trzech palców dłoni. W dniu 20.10.2016 r. zoperowano rękę i założono łuskę gipsową na okres 6 tygodni. Obecnie powód nosi ortezę. Wskazał, iż po operacji również przebywał na zwolnieniu lekarskim. Od strony pozwanej powód otrzymał kwotę 5.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. Podniósł, iż skutek wypadku zażywał leki przeciwbólowe i wymagał pomocy braci przy wykonywaniu czynności życia codziennego. Podkreślił, iż aktualnie sprawność dłoni nie została przywrócona.

Z zeznań świadka D. M. – pracodawca powoda – wynikało, iż odwiedzał powoda po wypadku. Zeznał, iż powód po wypadku nie radził sobie, zatem świadek pomagał mu przygotowywać posiłki, woził powoda do lekarza. Podniósł, iż powód uskarżał się na niemożność pracy, na to że nie może sam nic zrobić. Świadek widział, jak powód zażywał leki przeciwbólowe. Obecnie, powód stresuje się podczas jazdy samochodem, reaguje nerwowo na nadjeżdżający samochód. Wskazał, iż powód wrócił do pracy, lecz z powodu bólu musiał zrezygnować (dowód: k. 129 akt).

Świadek E. R. – brat powoda – zeznał, iż wskutek wypadku powód przebywał w szpitalu, miał złamaną rękę i poobijaną głowę. Opatrunek gipsowy nosił przez okres ok. 2,5 miesiąca. Wskazał, iż przez pierwsze dwa tygodnie powód leżał w łóżku, wstawał tylko do łazienki. Podkreślił, iż brat uskarżał się na bóle, miał problemy z zasypianiem, potrzebował pomocy w przygotowaniu posiłków, zażywał leki przeciwbólowe. Podkreślił, że brat lub kolega woził powoda do lekarza. Obecnie powód nie wykonuje żadnych prac przy gospodarstwie (dowód: k. 129v akt).

Sąd uznał wyjaśnienia powoda i zeznania powyższych świadków za wiarygodne jako spójne i logiczne, korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym.

Na okoliczność ustalenia jakich urazów doznał powód na skutek zdarzenia komunikacyjnego z dnia 20.06.2016 r., czy wpłynęły one na jego ogólny stan zdrowia, jaki jest procentowy uszczerbek na zdrowiu powoda będący następstwem tychże urazów, jakie są rokowania na przyszłość w zakresie całkowitego wyleczenia powoda oraz czy stan zdrowia powoda może ulec pogorszeniu w przyszłości w związku z doznanymi urazami na skutek zdarzenia z dnia 20.06.2016 r. czy po przedmiotowym zdarzeniu w związku z doznanymi urazami wymagał on opieki osób trzecich, w jakim zakresie i przez jaki okres czasu oraz czy w ocenie biegłego istnieje konieczność powołania biegłego innej specjalności, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii G. K..

Z protokołu oględzin lekarskich (k. 148-151 akt) sporządzonego w toku postępowania sądowego w niniejszej sprawie, przez biegłego z zakresu (...), wynika, iż powód A. R. doznał złamania kości promieniowej prawej w miejscu typowym z przemieszczeniem C.. Biegły rozpoznał zagojone złamanie C. prawego przedramienia wygojone w przemieszczeniu z miernym ograniczeniem funkcji, podejrzenie uszkodzenia chrząstki trójkątnej, stan po operacji zespołu ciśnienia kanału nadgarstka prawego. Biegły wskazał, iż doznany uraz nie wpłynął na ogólny stan zdrowia powoda, ponieważ obrażenia dotyczyły wyłączenie kości prawego przedramienia. Zatem można mówić o miejscowych dysfunkcjach ograniczonych do jednej kończyny i związanych z tym cierpieniami. Wczesnym następstwem urazu trwającego około 2 tygodnie był w szczególności intensywny ból prawego przedramienia i nadgarstka, uczucie rozpierania uszkodzonych tkanek i sztywność. Unieruchomienie kończyny w opatrunku gipsowym przedramiennym powodowało dodatkowe niedogodności, związane z usztywnieniem nadgarstka i częściowo palców prawej dłoni. Po zdjęciu gipsu, dominującym objawem było uczucie sztywności nadgarstka i palców oraz mniej intensywny niż pierwotny ból. W mniejszym stopniu, ograniczenie ruchomości i związane z tym uczucie sztywności nadgarstka występuje aktualnie. W ciągu następnych 2 miesięcy po zdjęciu gipsu powód zaczął odczuwać dolegliwości związane z drętwieniem palców I-III prawej dłoni, zaburzeniami czucia pojawiającymi się również w nocy. Z tego powód został zakwalifikowany i poddany operacji odbarczenia nerwu pośrodkowego prawego. Następstwem doznanego urazu jest powstanie uszczerbku na zdrowiu w wysokości 15 %. Rokowanie co do całkowitego wyleczenia powoda jest niepomyślne. Obecność zniekształceń przedramienia, zaburzeń anatomicznych dalszego stawu łokciowo-promieniowego jest nieodwracalna. Do wyjaśnienia pozostaje podejrzenie uszkodzenia chrząstki trójkątnej oraz dalsza ocena procesu regeneracji nerwu pośrodkowego w zakresie komponentów czuciowego i ruchowego. Obecność zaburzeń kongruencji stawu łokciowo-promieniowego dalszego oraz prawdopodobne uszkodzenie chrząstki trójkątnej, predysponują do powstania wczesnych zmian zwyrodnieniowych, nasilenia dolegliwości bólowych i dysfunkcji ruchowych. Bezpośrednio po wypadku i przez okres pozostawiania w opatrunku gipsowym powód wymagał pomocy innych osób w myciu, ubieraniu się i przygotowywania posiłków w wymiarze 4 godzin dziennie. Następstwa doznanych przez powoda podczas wypadku z dnia 20.06.2016 r. obrażeń, nie wymagają oceny biegłych innych specjalności. Stwierdzone złamanie ma w części dotyczącej stawu łokciowo-promieniowego dalszego, charakter śródstawowy, co oznacza duże prawdopodobieństwo wystąpienia wczesnych zmian zwyrodnieniowych w obrębie nadgarstka z wszelkimi konsekwencjami klinicznymi (obrzęk, narastający ból, pogłębienie ograniczeń ruchomości nadgarstka, usidlenie nerwu pośrodkowego lub łokciowego). Biegły podniósł, iż czasu i zakresu możliwych następstw urazu nie da się precyzyjnie stwierdzić.

Zakwestionowanie powyższej opinii przez stronę powodową (k. 161 akt) w zakresie wskazania czy określona wysokość procentowego uszczerbku na zdrowiu powoda będącego następstwem obrażeń doznanych w wyniku zdarzenia komunikacyjnego z

dnia 20.06.2016 r. kwalifikuje się jako trwały procentowy uszczerbek na zdrowiu czy długotrwały procentowy uszczerbek na zdrowiu powoda, przyczyniło się do dopuszczenia przez Sąd dowodu z opinii uzupełniającej biegłego G. K..

W opinii uzupełniającej w/w biegły podniósł, iż w opinii podstawowej zastrzegł, że wysokość przyznanego uszczerbku na zdrowiu została zwiększona z powodu dysfunkcji z zakresu nerwu pośrodkowego oraz podkreślił, iż objawy uszkodzenia nerwu pośrodkowego mogą się cofnąć. Zatem należy przyjąć, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 15 % może być niższy niż trwały, pod warunkiem wszakże pełnej regeneracji nerwu pośrodkowego. Praktyka ortopedyczna wskazuje, że szanse powodzenia po dobrze przeprowadzonej operacji odbarczenia nerwu pośrodkowego są duże (dowód: k. 169 akt).

W ocenie Sądu powyższe opinie są wyczerpujące, spójne i zupełne, sporządzone przez osobę posiadającą specjalistyczną wiedzę. Opinie uwzględniają materiał dowodowy w sprawie, a w szczególności dokumentację lekarską i zostały wydane po przeprowadzeniu badania powoda, stąd też Sąd obdarzył je walorem wiarygodności i podzielił wnioski w nich zawarte.

W myśl art. 415 kc, kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Jednakże art. 444 § 1 kc stanowi, iż w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Z kolei art. 445 § 1 kc, stanowi, iż w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W orzecnictwie podkreśla się, że zadośćuczynienie pieniężne, o którym mowa w art. 445 § 1 kc ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych, dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku, jak i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz długotrwałego leczenia (por. wyr. SA w Białymstoku z 1.2.2005 r., III APa 9/04, OSA 2005, Nr 12, poz. 33; zob. także wyr. SN z 18.11.2004 r., I CK 219/04, L.). Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyr. SN z 28.9.2001 r., III CKN 427/00, niepubl.). Określając wysokość zadośćuczynienia, sąd powinien brać pod uwagę wszystkie okoliczności, które dotyczą rodzaju chronionego dobra, rozmiaru doznanej krzywdy, charakteru następstw naruszenia, stosunków majątkowych zobowiązanego, stopnia jego winy itp.

W myśl art. 322 kpc, jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ścisłe udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Powyższy przepis umożliwia sądowi (tzw. ius moderandi) tj. uwzględnienie żądania pozwu, chociaż żądana przez powoda kwota nie jest możliwa do ścisłego udowodnienia.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, iż powód wskutek zdarzenia z dnia 20.06.2016 r., odniósł obrażenia ciała, w postaci złamania dalszej nasady kości promieniowej prawej. Prawa ręka jest ważną kończyną dla prawidłowego funkcjonowania człowieka. Przedmiotowe zdarzenie spowodowało powstanie długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 15 %. Powodowi założono gips na okres 6 tygodni, jednakże leczenie powoda nie zostało zakończone. Powód odczuwa stałe bóle i uczucie sztywności prawego nadgarstka oraz drętwienie palców, które umożliwiają mu prawidłową i normalną egzystencję. Nadto, rokowanie na przyszłość co do całkowitego wyleczenia powoda jest niepomyślne, a obecność zniekształceń przedramienia, zaburzeń anatomicznych dalszego stawu łokciowo-promieniowego jest nieodwracalna.

Uwzględniając wszystkie powyższe okoliczności, obszerną dokumentację medyczną złożoną do akt przez stronę powodową oraz opinie biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii, roszczenie powoda z tytułu zadośćuczynienia, Sąd ocenił jako co

do zasady usprawiedliwione, zważywszy na odniesione obrażenia ciała, udaremniające normalną egzystencję, doznane cierpienia fizyczne i psychiczne.

W ocenie Sądu, żądana przez powoda kwota zadośćuczynienia określona na kwotę 11.000,00 zł nie jawi się jako zbyt wygórowana oraz jest adekwatna do odniesionych przez powoda obrażeń ciała i uwzględnia doznane urazy fizyczne przez powoda. Sąd miał również na uwadze, iż powodowi przez stronę pozwaną została wypłacona kwota 5.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. Tym samym w ocenie Sądu za zasadne należało uznać zasądzenie na rzecz powoda kwoty 11.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia przy uwzględnieniu wcześniejszej wypłaty powodowi przez pozwanego kwoty 5.000,00 zł, co łącznie daje jako kwotę 16.000,00 zł zadośćuczynienia. W związku z czym, Sąd zasądził od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda A. R. tytułem zadośćuczynienia kwotę 11.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 02.08.2016 r. do dnia zapłaty, o czym orzeczono jak w punkcie I wyroku. O odsetkach postanowiono na mocy art. 481§1 kc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800), uwzględniając fakt, iż strona powodowa wygrała proces w 100%.

W punkcie III postanowiono w oparciu o przepis art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398).

Sąd uznał za zasadne żądanie ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej wobec powoda na przyszłość w związku ze zdarzeniem z dnia 20.06.2016 r. uwzględniając w szczególności w tym zakresie opinię biegłego opisaną powyżej, z której wynika, iż leczenie powoda w związku z doznanymi urazami nie zostało zakończone, a jego stan zdrowia może ulec pogorszeniu w przyszłości, w związku z czym Sąd ustalił odpowiedzialność pozwanego (...) S.A. w S. na przyszłość za skutki wypadku, któremu uległ powód A. R. w zdarzeniu w dniu 20.06.2016 r., o czym orzeczono jak w punkcie IV wyroku.